वसन् स तस्यां वसतौ रघूणां पुराणशोभाम सर्गः १६
धिरोपितायां । न मैथिलेयः स्पृहयाम्बभूव भर्त्रे
दिवोनाप्यलकेश्वराय ॥ ४२ ॥ अथास्य रत्नग्रथि
तोत्तरीयमेकान्तपाण्डुस्तनलम्बिहारम् । निःश्वा
सहार्य्यांशुकमाजगाम घर्म्मः प्रियावेषमिवोपदे
ष्टुम् ॥ ४३ ॥

वसन्निति । स मैथिलेयः कुशस्तस्यां रघूणां वसतौ पुर्य्यां वसन् सन् दिवः स्वर्गस्य भर्त्रे स्वामिने इन्द्राय इन्द्रं न स्पृहया स्वभूव गणयामास अलकेश्वराय कुवेरायापि न स्पृहया स्वभूव अयोध्या स्वर्गालकापेक्षयाधिकेत्यर्थः किं० वं पुराणां पूर्वां शोभामधिरोपितायां प्रापितायाम् ॥ ४२ ॥ अथेति । अथ घर्म्मोग्रीष्म आजगाम किं० कर्तुमिव अस्य कुशस्य प्रियाणां वेषमुप देष्टुं शिक्षयितुमिव किं० प्रि० रत्नैर्मणिभिर्ग्रथितानि स्यूतान्यु त्तरीयाणि यस्मिन् तं पु० किं० प्रि० एकान्तमत्यन्तं पाण्डोः स्तनयोर्लम्बिनो हारा यस्मिन् तं पु० किं० प्रि० निःश्वासेन हार्य्याणि हर्त्तुं योग्यानि अंशुकानि वस्त्राणि यस्मिन् तं ॥४३॥